

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wioletta Sychniak

Protokolant: staż. Jarosław Ciski

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2019 roku w Łodzi

sprawy z wniosku W. O. (1)

z udziałem R. L.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1. ustalić, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków W. O. (1) (poprzednio L.) i R. L. wchodzi:
 - a. zabudowana nieruchomość, położona w Ł. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą (...) o wartości 442 121 (czterysta czterdzieści dwa tysiące sto dwadzieścia jeden) złotych,
 - b. nieruchomość położona w W., gminie B., stanowiąca niezabudowaną działkę gruntu nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej prowadzi księgę wieczystą (...) o wartości 54 000 (pięćdziesiąt cztery tysiące) złotych,
 - c. samochód osobowy marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2007, o wartości 28 500 (dwadzieścia osiem tysięcy pięćset) złotych,
 - d. środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym o numerze (...), prowadzonym w Banku (...) S.A. we W. w kwocie 4412,07 zł (cztery tysiące czterysta dwanaście złotych i siedem groszy),
 - e. środki pieniężne zgromadzone na rachunku Konto Osobiste C. nr (...) w Banku (...) S.A. w W. w kwocie 339,68 zł (trzysta trzydzieści dziewięć złotych i sześćdziesiąt osiem groszy),
 - f. środki pieniężne zgromadzone na rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowym prowadzonym przez (...) Bank (...) S.A. w G. o numerze (...) w kwocie 349,30 zł (trzysta czterdzieści dziewięć złotych i trzydzieści groszy),
 - g. środki pieniężne zgromadzone na Rachunku Mocno Oszczędzającym w PLN (...) w (...) S.A. w kwocie 15 099,83 zł (piętnaście tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i osiemdziesiąt trzy grosze),
 - h. środki pieniężne zgromadzone na Rachunku Mocno Oszczędzającym w PLN (...) w (...) S.A. w kwocie 15 099,83 zł (piętnaście tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i osiemdziesiąt trzy grosze),
 - i. środki pieniężne zgromadzone na Rachunku Mocno Oszczędzającym w PLN (...) w (...) S.A. w kwocie 15 099,83 zł (piętnaście tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i osiemdziesiąt trzy grosze),
 - j. środki pieniężne zgromadzone na Rachunku Mocno Oszczędzającym w PLN (...) w (...) S.A. w kwocie 15 099,83 zł (piętnaście tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i osiemdziesiąt trzy grosze),

- k. środki pieniężne zgromadzone na Rachunku Mocno Oszczędzającym w PLN (...) w (...) S.A. w kwocie 15 099,83 zł (piętnaście tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i osiemdziesiąt trzy grosze),
- l. środki pieniężne zgromadzone na Rachunku Mocno Oszczędzającym w PLN (...) w (...) S.A. w kwocie 15 099,83 zł (piętnaście tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i osiemdziesiąt trzy grosze),
- m. jednostki uczestnictwa w liczbie 353, (...) zapisanych w rejestrze (...) 25 M. SPÓŁEK numer (...), zarządzanym przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. o wartości 76 832,91 zł (siedemdziesiąt sześć tysięcy osiemset trzydzieści dwa złote i dziewięćdziesiąt jeden groszy),
- n. rachunek finansowy i papierów wartościowych w (...) Banku (...) S.A. o wartości 10 790,05 zł (dziesięć tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt złotych i pięć groszy),
- o. oszczędności w gotówce w kwocie 55 000 (pięćdziesiąt pięć tysięcy) złotych,
- p. witryna pokojowa oszklona o wartości 2000 (dwa tysiące) złotych,
- q. zegar stojący o wartości 400 (czteryście) złotych,
- r. szafka drewniana RTV o wartości 55 (pięćdziesiąt pięć) złotych,
- s. 4 krzesła drewniane pokojowe o łącznej wartości 60 (sześćdziesiąt) złotych,
- t. łóżko i szafa o łącznej wartości 100 (sto) złotych,
- u. komoda o wartości 80 (osiemdziesiąt) złotych,
- v. telewizor Philips Plazma 42 ' o wartości 500 (pięćset) złotych,
- w. odtwarzacz DVD o wartości 20 (dwadzieścia) złotych,
- x. lodówka Amica w zabudowie o wartości 50 (pięćdziesiąt) złotych,
- y. zmywarka AIG w zabudowie o wartości 300 (trzysta) złotych,
- z. płyta gazowa Whirpool o wartości 100 (sto) złotych,
- aa. mikrofalówka Brandt o wartości 50 (pięćdziesiąt) złotych,
- bb. piekarnik wolnostojący Mastercook o wartości 100 (sto) złotych,
- cc. dwa telewizory 14' i 20" o łącznej wartości 50 (pięćdziesiąt) złotych,
- dd. zamrażalka Zanussi o wartości 100 (sto) złotych,
- ee. zestaw mebli kuchennych składający się z 2 szafek wiszących i 4 szafek stojących i dwa krzesła o łącznej wartości 1580 (tysiąc pięćset osiemdziesiąt) złotych,
- ff. pralka Whirpool o wartości 120 (sto dwadzieścia) złotych,
- gg. piec gazowy o wartości 150 (sto pięćdziesiąt) złotych,
- hh. wzmacniacz amplituner Philips o wartości 150 (sto pięćdziesiąt) złotych,
- ii. serwis obiadowy o wartości 300 (trzysta) złotych,

- jj. 2 dywany o wartości 100 (sto) złotych,
- kk. 2 obrazy o łącznej wartości 332 (trzysta trzydzieści dwa) złote,
- ll. 2 komplety sztucców posrebrzanych o łącznej wartości 200 (dwieście) złotych,
- mm. radiomagnetofon CD Grunding o wartości 100 (sto) złotych,
2. ustalić, że W. O. (1) i R. L. mają równe udziały w majątku wspólnym;
3. ustalić, że nakład z majątku osobistego R. L. na majątek wspólny W. O. (1) i R. L. polegający na wydatkowaniu środków finansowych na rozbudowę domu mieszkalnego na nieruchomości opisanej w punkcie 1a postanowienia stanowi kwotę 49 408,80 zł (czterdzieści dziewięć tysięcy czterysta osiem złotych i osiemdziesiąt groszy);
4. dokonać podziału majątku wspólnego byłych małżonków W. O. (1) i R. L. w ten sposób, że:
- a. przyznać na wyłączną własność R. L. nieruchomości opisane w punkcie 1a i 1b postanowienia oraz składniki majątkowe opisane w punkcie od 1e do 1o oraz w punkcie od 1q do 1hh postanowienia,
- b. przyznać na wyłączną własność W. O. (1) składniki majątkowe opisane w punkcie 1d, 1p oraz w punkcie od 1ii do 1mm postanowienia;
- c. zarządzić sprzedaż samochodu osobowego marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2007, opisanego w punkcie 1c postanowienia, przez komornika sądowego stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego jednocześnie rozstrzygając, że podział sumy uzyskanej ze sprzedaży pomiędzy W. O. (1) i R. L. następuje w równych częściach;
5. zasądzić od R. L. na rzecz W. O. (1) tytułem dopłaty kwotę 338 572,02 zł (trzysta trzydzieści osiem tysięcy pięćset siedemdziesiąt dwa złote i dwa grosze), płatną w dwóch ratach:
- a. pierwsza rata w kwocie 138 572,02 zł (sto trzydzieści osiem tysięcy pięćset siedemdziesiąt dwa złote i dwa grosze) płatna w terminie 1 miesiąca od daty uprawomocnienia się postanowienia,
- b. druga rata w kwocie 200 000 (dwieście tysięcy) złotych płatna w terminie 1 roku od daty uprawomocnienia się postanowienia,
- z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;
6. zasądzić od R. L. na rzecz W. O. (1) kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;
7. pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi od W. O. (1) - z roszczenia zasądzonego na jej rzecz - kwotę 3844,43 zł (trzy tysiące osiemset czterdzieści cztery złote i czterdzieści trzy grosze) na pokrycie kosztów postępowania wyłożonych tymczasowo z funduszy Skarbu Państwa.

Sygn. akt I Ns 588/11

UZASADNIENIE

W. L. (1) wystąpiła w dniu 27 kwietnia 2011 roku z wnioskiem o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej z R. L.. Wskazała, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi nieruchomości położone: w Ł. przy ul. (...) (dla której jest prowadzona księga wieczysta nr (...)) i we wsi W., gminie B.. Nadto składnikami majątku wspólnego są samochód osobowy marki S. (...) rok produkcji 2007 i nieruchomości znajdujące się w domu jednorodzinnym na nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), szczegółowo opisane w zestawieniu załączonym do wniosku.

Proponowany przez Wnioskodawczynię podział zakładał przyznanie na jej rzecz własności nieruchomości we wsi W., gminie B., a R. L. pozostałych składników majątkowych ze stosowną splatą na rzecz wnioskodawczyni. **/wniosek – k. 2-5, lista ruchomości k. 21/**

Uczestnik R. L. przyłączył się do wniosku co do zasady. Potwierdził, że w skład majątku wspólnego wchodzi nieruchomości i samochód, wymienione we wniosku oraz wskazał ruchomości będące w posiadaniu jego oraz wnioskodawczyni. Nadto Uczestnik wniósł o ustalenie:

- nierównych udziałów w majątku wspólnym w proporcjach $\frac{1}{4}$ (wnioskodawczyni) – $\frac{3}{4}$ (uczestnik),
- ewentualnie o rozliczenie nakładów z majątku osobistego uczestnika na majątek wspólny w wysokości 227 370 złotych z tytułu rozbudowy i remontu domu mieszkalnego przy ul. (...) w Ł. (27 370 zł) i zakupu samochodu oraz rozbudowy i remontu domu mieszkalnego przy ul. (...) w Ł. (200 000 zł),
- ewentualnie o ustalenie, że do majątku wspólnego wchodzi jego wierzytelność z tytułu nakładów poczynionych na ten majątek z majątku osobistego uczestnika w wysokości 227 370 złotych.

Wniósł o przyznanie Wnioskodawczyni ruchomości będących w jej posiadaniu oraz samochodu osobowego, na jego rzecz pozostałych składników z odpowiednią splatą.

Następnie Uczestnik zmienił stanowisko w kwestii wysokości nakładów z jego majątku osobistego na majątek wspólny w ten sposób, że wniósł o ustalenie ich wysokości na kwotę 249 408,80 złotych.

/odpowiedź na wniosek k. 30-36a, pisma przygotowawcze k. 1033-1035, 1183-1184/

Wnioskodawczyni wniosła o oddalenie wniosku o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym. Nie uznała roszczenia Uczestnika o rozliczenie nakładów z jego majątku osobistego na majątek wspólny; zakwestionowała, by takie nakłady zostały poczynione.

W toku postępowania Wnioskodawczyni domagała się ponadto ustalenia, że w skład majątku wspólnego zainteresowanych wchodzi wierzytelności zgromadzone na rachunkach bankowych i inwestycyjnych w wysokości nie mniejszej niż 516 720,27 złotych.

/pisma przygotowawcze k. 73-78, 1028-1031, 1189-1190, 1424-1426/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. L. (1) i R. L. zawarli związek małżeński w dniu 26 lutego 1985 roku. Nie zawierali pomiędzy sobą żadnych umów majątkowych. Ich związek małżeński został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 29 września 2010 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt XII C 2066/08. Orzeczenie to jest prawomocne od dnia 26 stycznia 2011 roku.

/bezsporne, wyrok SO w Łodzi k. 8-9, wyrok SA w Łodzi k. 10-11,

zeznania: Wnioskodawczyni k. 1478 [znacznik czasowy 00:11:54-00:20:48], Uczestnika k. 1478 [znacznik czasowy 00:48:06-01:34:23]/

W czasie trwania związku małżeńskiego, w 1991 roku małżonkowie nabyli lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...), pozostające w zasobach (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł.. Decyzją Zarządu Spółdzielni z 28.12.1993 r., wydaną na wniosek Uczestnika, lokatorskie prawo do lokalu przekształcili w spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Udział wkładu mieszkaniowego tego lokalu wynosił 72,66 % w stosunku do pierwotnego kosztu budowy. Z chwilą przekształcenia prawa do lokalu z lokatorskiego na własnościowe, należało uzupełnić wkład budowlany do 100% wartości lokalu.

Uczestnicy sprzedali spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...) w dniu 25 stycznia 2002 roku za kwotę 68 000 złotych.

/kopie: podania k. 62, przydziału lokalu k. 63, deklaracji przystąpienia do spółdzielni k. 64, podania z 20.12.1993 r. z dowodem wpłaty k. 65, pismo (...) k. 70, kopia umowy sprzedaży k. 37-38, oryginały dokumentów – w aktach członkowskich załączonych do akt sprawy,

zeznania świadków: H. G. k. 262-263, J. L. (1) k. 263-264;

zeznania: Wnioskodawczyni k. 1478 [znacznik czasowy 00:11:54-00:20:48], Uczestnika k. 1478 [znacznik czasowy 00:48:06-01:34:23]/

Lokatorskie prawo do opisanego wyżej lokalu mieszkalnego przysługiwało rodzicom R. L.. W dniu 21 października 1991 roku ojciec Uczestnika – W. L. (2) – scedował na Uczestnika wkład mieszkaniowy związany z powyższym prawem w związku z ustaniem jego członkostwa w spółdzielni.

/kopia przydziału lokalu k. 60, kopia cełsi k. 61;

zeznania świadków: J. L. (1) k. 263-264, W. L. (1) k. 265-267;

zeznania: Wnioskodawczyni k. 1478 [znacznik czasowy 00:11:54-00:20:48], Uczestnika k. 1478 [znacznik czasowy 00:48:06-01:34:23]/

W czasie trwania związku małżeńskiego małżonkowie nabyli nieruchomość położoną w Ł. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o nr (...). Nieruchomość została nabyta umową sprzedaży zawartą w dniu 26 maja 1994 roku. Cena nieruchomości wynosiła 130 milionów starych złotych. W dacie jej zakupu, na nieruchomości znajdował się budynek mieszkalny, murowany, parterowy o 3 izbach oraz komórka murowana.

Decyzją z 23 czerwca 1995 roku ustalono warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na rozbudowie istniejącego budynku mieszkalnego o pokój mieszkalny i garaż oraz budowie szczelnego szamba na nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...).

Rozbudowa domu prowadzona była systemem gospodarczym. Uczestnicy zatrudniali do wykonywania prac wykonawców będących osobami fizycznymi. Uczestnik osobiście wykonywał niektóre prace, pomagając wykonawcom np. przy przygotowywaniu betonu. Wnioskodawczyni przygotowywała napoje dla pracowników.

/kopia umowy sprzedaży k. 12-14, kopia decyzji k. 1043, kopia projektu technicznego k. 1044-1060, odpis zwykły z księgi wieczystej k. 1536,

zeznania świadków: H. G. k. 262-263, J. L. (1) k. 263-264, W. L. (1) k. 265-267, M. P. k. 715, T. L. k. 989-990, S. M. k. 1178,

zeznania uczestników: W. O. (1) k. 1179-1180, k. 1478 [znacznik czasowy 00:11:54-00:20:48], R. L. k. 1180-1181, k. 1478 [znacznik czasowy 00:48:06-01:34:23]/

Aktualna wartość nieruchomości, z uwzględnieniem jej stanu z daty ustania wspólności Uczestników, wynosi 442 121 złotych.

/bezsporne, opinia biegłej R. S. k. 1097-1136, 1360-1380, 1437v i 1439 [znacznik czasowy 00:04:24-00:14:20]/

W dniu 4 marca 2005 roku została zawarta umowa darowizny w celu zaprzestania działalności rolniczej pomiędzy rodzicami uczestnika, tj. J. L. (1) i W. L. (2) a uczestnikami, tj. R. L. i W. L. (1). Na mocy tej umowy małżonkowie

- kwotę 339,68 złotych na rachunku Konta Osobistego C. nr (...) w Banku (...) SA w W.;

W (...) SA R. L. posiadał również Mistrzowskie Konto Osobiste nr (...), ale na datę 26.01.2011 roku nie było na nim środków pieniężnych.

/informacje (...) Bank (...) SA k. 127, 460, 940, zestawienie operacji k. 241-259 i to samo k. 461-478, informacja (...) k. 565, zestawienie transakcji na rachunkach k. 566-635; informacja Banku (...) SA k. 645/

Uczestnicy posiadali wspólny rachunek bankowy (...) w (...) SA, który został zamknięty 10 października 2008 r.

Uczestnik posiadał również rachunki bankowe w (...) Bank SA, ale na datę ustania wspólności majątkowej zainteresowanych ich salda wynosiły o zł.

R. L. posiadał w (...) Bank SA we W. trzy lokaty. Zostały one zlikwidowane w okresie od 13.11.2009 r. do 16.11.2009 r., a wypłacone z nich środki wynosiły odpowiednio:

- 10 128,79 zł (lokata nr (...)),

- 10 128,79 zł (lokata nr (...)),

- 50 657,23 zł (lokata nr (...)).

/informacja banku k. 488, zestawienie operacji k. 490-522, informacja (...) Bank SA k. 636, 1413, historia rachunku k. 637-639, informacja (...) Bank SA k. 527-528, 1415/

R. L. miał konta indywidualne w Subfunduszach:

- A. M. Spółek, na którym na dzień 16.11.2011 r. zgromadzonych było 315,3809 jednostek o łącznej wartości 38 836 złotych,

- A. M. Spółek, na którym na dzień 16.11.2011 r. zgromadzonych było 201,2195 jednostek o łącznej wartości 25 275,18 złotych,

zarządzanych przez (...) SA.

(...) SA prowadziła dla Uczestnika rejestry ww jednostek w okresie od 16 lutego 2011 roku do 18 kwietnia 2012 roku.

/informacja (...) SA. k. 156, 923, 926, 1013, 1414, 1495, 1545/

R. L. był uczestnikiem funduszy inwestycyjnych otwartych, zarządzanych przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA.

W 2008 roku Uczestnik dysponował:

- 348,4534 jednostkami w funduszu I. Płynna Lokata (...) o wartości 67 248,03 złotych,

- 353,1086 jednostkami w funduszu (...) 25 M. Spółek (...) o wartości 65 169,73 złotych.

Wartość jednostek uczestnictwa w rejestrze nr (...) prowadzonym w funduszu (...) 25 M. Spółek (...) na dzień 26 stycznia 2011 roku wynosiła 76 832,91 złotych; zostały one odkupione w dniu 7 czerwca 2011 roku za kwotę 73 298,29 złotych.

Jednostki uczestnictwa w funduszu I. Płynna Lokata (...) zostały odkupione w czasie trwania wspólności majątkowej Uczestników, w dniu 18 sierpnia 2009 roku za kwotę 67 258,48 złotych .

/informacje k. 178-179, 238, 1015-1016, 1403-1404, 1547/

R. L. był uczestnikiem funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez (...) SA. Posiadane przez niego jednostki uczestnictwa zostały odkupione w sierpniu 2005 roku.

/informacja k. 158, 1406-1411/

R. L. posiadał rachunek finansowy i papierów wartościowych w (...) Banku (...) SA. Wartość tego rachunku na dzień 26 stycznia 2011 roku wynosiła 10 790,05 złotych.

Uczestnik w dacie 23 listopada 2011 roku, w portfelu nr (...) CEZ miał zgromadzone 458 papierów wartościowych o wartości 59 448,40 złotych. **/informacja k. 192-193, 921, 1493, 1549/**

R. L. nie był uczestnikiem:

- Funduszy Inwestycyjnych Otwartych, zarządzanych przez (...) SA; przez (...) SA;

- funduszy inwestycyjnych zarządzanych przez (...) SA, przez (...) SA, przez (...) SA; (...) SA; (...) SA, (...) SA; R. Luxembourg SA.; (...) SA; (...) SA; (...) SA, (...) SA, (...) SA, (...) SA; (...) SA; (...) SA; OPERA (...) SA; (...) SA; (...) SA; (...) SA; (...) SA; (...) SA; (...) SA; (...) SA; (...) SA; (...) SA; (...) SA; (...) SA; (...) SA; (...) SA; (...) sp. z o.o.; (...) sp. z o.o. w W..

R. L. nie był uczestnikiem BlackRock G. (...) (Luxembourg) SA., ani S. (...), (...) G. (...) (Luxembourg) SA.; (...) SA; (...) SA; (...), (...) i G. (...);

/informacje k. 154, 160, 162, 164, 166, 168, 170, 172, 174, 176, 181, 183, 188, 190, 195, 197, 201, 203, 446, 447, 452, 454, 455, 482, 483, 484, 487, 526, 536, 539, 542, 558, 563, 646, 924, 925, 927-936, 942-944, 1071, 1412/

Na datę ustania wspólności ustawowej Uczestnik nie posiadał jednostek uczestnictwa w funduszach zarządzanych przez (...) SA, ani w (...) SA.

/informacje k. 158, 529, 922, zestawienia transakcji k. 530, 532, 534, zaświadczenia o stanie rejestru k. 531, 533, 535/

Małżonkowie rozliczając się z tytułu podatku dochodowego, wykazywali dochody w następującej wysokości:

- 1) w roku 1999: Wnioskodawczyni – 13 113,74 zł, Uczestnik - 44 584,90 zł,
- 2) w roku 2000: Wnioskodawczyni – 13 624,03 zł, Uczestnik – 26 872,25 zł,
- 3) w roku 2001: Wnioskodawczyni – 13 961,94 zł, Uczestnik – 49 455,42 zł,
- 4) w roku 2002: Wnioskodawczyni – 20 942,93 zł, Uczestnik – 50 511,63 zł,
- 5) w roku 2003: Wnioskodawczyni – 25 996,50 zł, Uczestnik – 14 182,90 zł,
- 6) w roku 2004: Wnioskodawczyni – 26 252,23 zł, Uczestnik – 33 907,38 zł,
- 7) w roku 2005: Wnioskodawczyni – 25 517,46 zł, Uczestnik – 25 610,17 zł,
- 8) w roku 2006: Wnioskodawczyni – 25 018,65 zł, Uczestnik – 26 714,91 zł,

9) w roku 2007: Wnioskodawczyni – 33 772,64 zł, Uczestnik – 38 319,09 zł,

10) w roku 2008: Wnioskodawczyni – 45 977,10 zł, Uczestnik – 26 516,05 zł.

W zeznaniu podatkowym za rok 2009 Uczestnik wykazał dochód w wysokości 13 082,10 złotych. W zeznaniu podatkowym za rok 2010 Uczestnik wykazał dochód w wysokości 3726 złotych.

/zeznania podatkowe k. 39-59, 94-110, 132-143, uwierzytelnione druki deklaracji PIT – 36 i PIT – 37 – w kopercie na k. 88/

W. O. (1) w czasie małżeństwa z R. L. pracowała zawodowo w szpitalu; okresowo pracowała w charakterze sekretarki dyrektora, a poza tym – w dziale kadr. Poza pracą zawodową zajmowała się domem, wykonywała takie czynności jak pranie, sprząatanie, przygotowywanie posiłków, robienie zakupów. Na niej głównie spoczywały obowiązki związane z opieką nad niepełnosprawną córką: zawożenie i odbieranie dziecka z przedszkola, a później ze szkoły. Czasami Uczestnik zawoził albo odbierał córkę z przedszkola.

/zeznania świadków: H. G. k. 262-263, J. L. (1) k. 263-264, S. W. k. 267-268, M. P. k. 715, E. T. k. 716, E. S. k. 716, A. S. k. 716,

zaświadczenie k. 649;

zeznania: Wnioskodawczyni k. 1478 [znacznik czasowy 00:11:54-00:20:48]/

W. O. (2) wyprowadziła się z córką ze wspólnego domu jeszcze przed rozwodem z Uczestnikiem. Zabrała wówczas niektóre ruchomości z domu: witrynę przeszklaną, serwis obiadowy na 12 osób, komplet sztućców na 12 osób, obrusy, dwa dywany, firanki, radiomagnetofon oraz komputer córki.

/zeznania świadków: H. G. k. 262-263, J. L. (1) k. 263-264; zeznania: Wnioskodawczyni k. 1478 [znacznik czasowy 00:11:54-00:20:48]/

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd pominął informacje banków i podmiotów zarządzających funduszami kapitałowymi, dotyczące stanu rachunków Uczestnika w 2008 roku (k. 1015-1016, 1018, 1020, 1021, 1023-1024, 1026). Jakkolwiek dają one obraz sytuacji finansowej zainteresowanych, to nie mają bezpośredniego znaczenia dla ustalenia składu majątku wspólnego na datę ustania wspólności majątkowej zainteresowanych. Biorąc zaś pod uwagę, że Uczestnik w trakcie trwania wspólności majątkowej zarządzał finansami, zakładał i likwidował lokaty oraz lokował gotówkę w różnych instrumentach finansowych, to nie ma podstaw by zliczać wartość lokat i jednostek w funduszach inwestycyjnych z różnych dat, w tym sprzed ustania wspólności majątkowej.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie, Sąd nie oparł się na zeznaniach świadka J. S. (k. 1177). Świadek miał zeznawać na okoliczność nakładu Uczestnika na majątek wspólny i darowizn dokonywanych przez jego rodziców. Jednak, jak wynika z zeznań świadka, w rzeczywistości nie miał on żadnej wiedzy na temat powyższych okoliczności. Zrelacjonował jedynie jedno wydarzenie, polegające na udzieleniu przez świadka pomocy W. L. (2) w wyborze i zakupie drewna. Ogólnikowe zeznania na temat budowy domu dla syna i udzielanego mu wsparcia finansowego (informacje przekazane świadkowi przez W. L. (2)) albo są nieprawdziwe, albo o takim poziomie ogólności, że na ich podstawie nie można zrekonstruować żadnych szczegółowych okoliczności.

Nie są wiarygodne zeznania R. L. oraz świadka T. L. co do tego, że Uczestnik otrzymał od swoich rodziców darowiznę w postaci gotówki w kwocie około 200 000 złotych. Fakt dokonania takiej darowizny był pomiędzy zainteresowanymi sporny. Wnioskodawczyni zaprzeczyła, aby taka

darowizna istniała. O darowaniu pieniędzy oprócz Uczestnika zeznawali świadkowie T. L., J. L. (1) i W. L. (1). Zeznania ww osób są sprzeczne. Podkreślenia wymaga, że zarówno J. L. (1), jak W. L. (1) zeznawali o darowiznie 200 000 złotych, dokonanej w końcu lat 80 – tych ubiegłego wieku, a zatem 200 000 starych złotych. Tymczasem Uczestnik i świadek T. L. zeznali o darowiznie dokonanej pod koniec lat 90 – tych lub na początku lat 2000, a zatem byłaby to darowizna 200 000 złotych po denominacji. Pomiędzy tymi dwiema kwotami istnieje zasadnicza różnica, jeżeli chodzi o siłę nabywczą pieniądza. Dla porównania warto wskazać, że przeciętne wynagrodzenie w 1988 roku wynosiło 53 090 starych złotych miesięcznie (zatem darowizna stanowiłaby około 4 miesięcznych wynagrodzeń). W 1989 roku przeciętne miesięczne wynagrodzenie stanowiło 206 758 starych złotych, a dokonana wówczas darowizna to byłoby niecałe miesięczne wynagrodzenie. Tymczasem w 1999 roku przeciętne wynagrodzenie miesięczne wynosiło nieco ponad 1700 złotych brutto, w 2002 roku – 2133,21 złotych brutto, a w 2004 roku – 2289,57 złotych. Abstrahując od tego, czy taką kwotę rodzice Uczestnika mogli uzyskać ze sprzedaży owiec i wełny (albo byków, jak zeznał Uczestnik), to kwota 200 000 złotych stanowiła od 117 do 87 przeciętnych wynagrodzeń. Za taką kwotę można byłoby rozbudować dom bez problemu, tymczasem z zeznań Uczestnika i ww świadków wynika, że zainteresowanym brakowało pieniędzy na sfinansowanie niektórych prac. Oceniając wiarygodność zeznań Uczestnika i świadków T. L., J. L. (1) i W. L. (1) co do faktów dokonywania darowizn na rzecz R. L. i ich wysokości, Sąd miał na uwadze, że z upływem czasu w pamięci ludzkiej zacierają się szczegóły wydarzeń, nawet jeżeli były ważne. Naturalnym zjawiskiem jest i to, że określone wydarzenia zostają w szczegółach nieco inaczej przedstawiane przez różne osoby. Jednak rozbieżności pomiędzy omawianymi zeznaniami są bardzo duże i na tyle istotne, że wywołują wątpliwości co do wiarygodności wszystkich omawianych zeznań. Zwrócić należy uwagę, że darowizna 200 000 złotych i działki miała stanowić niejako podzielenie majątku zgromadzonego przez J. i W. małż. L. pomiędzy ich synów. Byłaby to decyzja bardzo ważna i nie sposób wytłumaczyć rozbieżności co do czasu (a w konsekwencji i wysokości) darowizny pieniężnej, która to rozbieżność sięga kilkunastu lat. Sami potencjalni darczyńcy znacznie różnili się w swoich zeznaniach co do okoliczności dokonanej darowizny. W. L. (1) zeznawał, że pieniądze zostały wręczone Uczestnikowi, a Wnioskodawczyni nie było przy tym. Natomiast J. L. (1) zeznawała, że Wnioskodawczyni była obecna przy wręczaniu gotówki i tylko świadek nie mogła się zdecydować, czy pieniądze była dla syna i synowej, czy tylko dla syna. W zeznaniach pojawiają się różne wersje co do tego, skąd rodzice Uczestnika mieli pieniądze. J. L. (1) zeznawała o sprzedaży owiec i wełny, W. L. (1) mówił o przeznaczeniu na darowiznę pieniędzy uzyskanych od państwa na budowę owczarni, a Uczestnik zeznawał o sprzedaży byków i wełny. Równie duże rozbieżności pojawiają się w zeznaniach tych samych osób co do innych darowizn dokonywanych na rzecz Uczestnika przez jego rodziców. Dalsze darowizny miały być dokonywane w okresie rozbudowy domu, ale nie sposób ustalić, w jakim dokładnie okresie, ani w jakich kwotach. Uczestnik zeznawał, że to było 10 000 zł i 7000 zł, W. L. (1) mówił o darowiznach rzędu 1000 złotych, choć potwierdził, że była jeszcze darowana kwota 10 000 zł, ale nie wskazał, kiedy dokładnie.

Wszystkie omówione wyżej rozbieżności i sprzeczności podważają wiarygodność zeznań zarówno Uczestnika postępowania, jak i świadków T. L., J. L. (1) i W. L. (1). W ocenie Sądu wersja o dokonywanych darowiznach powstała na użytek niniejszej sprawy. Pomiędzy zainteresowanymi nie było sporu co do sposobu działu w zakresie nieruchomości. Obie nieruchomości chciał przejąć Uczestnik, Wnioskodawczyni ich nie chciała i nie sprzeciwiała się przyznaniu ich na wyłączną własność byłemu mężowi. Uwzględnienie nakładów z majątku osobistego Uczestnika obniżyłoby wysokość spłaty należnej Wnioskodawczyni, byłoby oczywiście korzystne dla Uczestnika. Dlatego R. L. był zainteresowany w takim właśnie przedstawieniu okoliczności dotyczących źródeł, z których pochodziły pieniądze na rozbudowę domu. Natomiast świadkowie są najbliższymi krewnymi Uczestnika i z uwagi na relacje z nim mogli składać zeznania dla niego korzystne.

Sąd zwrócił uwagę jeszcze na jedną kwestię: od początku lat 2000 Uczestnik gromadził oszczędności, były one lokowane na rachunkach i lokalach bankowych oraz jednostkach funduszy inwestycyjnych i papierach wartościowych. Jak zeznał R. L., obracał pieniędzmi, tworzył i likwidował lokaty poszukując najkorzystniejszych form lokowania oszczędności. Istnienie oszczędności przeczy tezie o braku funduszy na rozbudowę i wykończenie domu. Z zeznań obojga zainteresowanych wynika, że dom przy ul. (...) traktowali jako swoje centrum życiowe. W dacie nabycia nieruchomości istniejący tam budynek nie nadawał się do zamieszkania. Jednocześnie rodzina się powiększyła o dziecko. W tej sytuacji naturalną rzeczą było dążenie do jak najszybszego wykończenia domu i doprowadzenia go do stanu pozwalającego na zamieszkanie rodziny. Gdyby rzeczywiście Uczestnicy na ten cel nie dysponowali gotówką, to nie mieliby też możliwości odkładania pieniędzy.

Wracając jeszcze do uwypuklanej w zeznaniach Uczestnika i świadków kwestii podziału majątku pomiędzy R. L. i jego bratem: nie ma wątpliwości, że prawo do mieszkania przy ul. (...) zainteresowani uzyskali po scedowaniu wkładu mieszkaniowego na rzecz (...) przez jego ojca. W tamtym okresie czasu uzyskanie prawa do lokalu miało duże znaczenie, bo na początku lat 90-tych dostępność mieszkań na wolnym rynku była jeszcze ograniczona. Uzyskanie prawa do lokalu stanowiło duże przysporzenie i przy ocenie co otrzymał od rodziców każdy z synów, było brane pod uwagę. Skoro Uczestnik od rodziców otrzymał cesję wkładu mieszkaniowego, a w latach późniejszych jeszcze działkę, to dokonywanie na jego rzecz darowizn w gotówce jest tym bardziej wątpliwe.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przepis art. 35 kro ustanawia zasadę, zgodnie z którą w czasie trwania wspólności ustawowej żaden z małżonków nie może żądać podziału majątku wspólnego, nie może rozporządzać ani zobowiązywać się do rozporządzania udziałem, który w razie ustania wspólności przypadnie mu w majątku wspólnym lub w poszczególnych przedmiotach należących do tego majątku. Z chwilą ustania wspólności ustawowej pomiędzy małżonkami do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku (art. 46 kro), powstaje wówczas możliwość żądania podziału majątku wspólnego.

Wspólność ustawowa, jaka istniała pomiędzy W. L. (1) i R. L. ustała z dniem 26 stycznia 2011 roku, na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi o ich rozwodzie.

Stosownie do przepisu art. 684 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c. w postępowaniu o podział majątku wspólnego sąd z urzędu ustala skład i wartość majątku podlegającego podziałowi.

Majątek wspólny małżonków stanowią przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. W szczególności są to pobrane wynagrodzenia za pracę oraz za inne usługi świadczone osobiście przez któregokolwiek z nich oraz dochody z majątku wspólnego, jak również z odrębnego majątku każdego z małżonków (art. 31 § 2 kro).

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków W. O. (1) i R. L. wchodziły oszczędności zgromadzone na rachunkach lub lokalach bankowych przez Uczestnika oraz w formie papierów wartościowych i jednostek (...). Dokumenty zgromadzone w niniejszej sprawie pozwalają na ustalenie, jakimi funduszami dysponowali małżonkowie w czasie trwania ich wspólności majątkowej. Oczywiście z takim zastrzeżeniem, że nie jest to dokumentacja w pełni odtwarzająca wszystkie operacje finansowe i pozwalająca na szczegółowe odtworzenie przepływu wszystkich środków finansowych. Siłą rzeczy informacje wynikające z dokumentów mają charakter fragmentaryczny i dlatego powinny być oceniane ze szczególną ostrożnością. Niemniej jednak można stwierdzić, że oszczędności były gromadzone i zarządzane głównie przez Uczestnika, co najmniej od 2000 roku. Wskazuje na to analiza rachunku w (...) Bank SA. Historia rachunku znajdująca

się na k. 637-639 wskazuje, że był wykorzystywany w 2000 roku, a środki na nim zgromadzone sięgały 79 625,27 złotych. W latach następnych Uczestnik nadal gromadził oszczędności i lokował je w różny sposób. Niewątpliwie oszczędności ulegały powiększeniu. Wskazuje na to fakt odkupienia na początku 2006 roku jednostek uczestnictwa w funduszu I. Akcji (...) za kwotę 274 331,86 złotych. Jednak z uwagi na twierdzenia i zarzuty Wnioskodawczynie co do przejęcia przez Uczestnika oszczędności w okresie ich faktycznej separacji, najistotniejsze są informacje dotyczące lat 2009 – 2010. Istotne informacje wynikają z historii rachunku Uczestnika w (...) Bank (...) SA (k. 241-259). Saldo początkowe na tym rachunku z 25 czerwca 2009 roku to 61 000 złotych. Pomijając wypłaty w niższych kwotach, zwrócić należy uwagę na wypłatę w wysokości 50 000 złotych w dniu 13.08.2009 r. Ta wypłata odpowiada lokacie założonej przez Uczestnika w (...) Bank SA w dniu 14.08.2009 r. Równocześnie w tym samym banku (...) Bank SA) 13.08.2009 r. Uczestnik założył lokatę na 10 000 złotych, a ponadto od maja 2009 roku posiadał jeszcze jedną lokatę także na 10 000 zł. Wszystkie trzy lokaty zostały zlikwidowane w listopadzie 2009 roku, a łączna kwota z nich uzyskana wyniosła 70 914,81 zł.

Równocześnie Uczestnik dysponował oszczędnościami ulokowanymi w Funduszach Inwestycyjnych (...) SA. W sierpniu 2009 roku z tytułu odkupienia jednostek w tym funduszu otrzymał kwotę 67 258,48 złotych. Uwzględniając tę wartość oraz łączną kwotę z likwidacji 3 lokat w listopadzie 2009 roku, R. L. uzyskał w sumie 138 173,29 zł. Jeżeli uwzględnić, że 20.11.2009 r. zostały założone lokaty w P. na łączną kwotę 90 000 zł (6 x 15 000 zł), to różnica wynosi 48 173,29 zł. Lokaty w P. istniały do lutego 2011 roku. Natomiast na rachunku Uczestnika w (...) Bank (...) SA, w dniu 24.02.2010 roku znalazła się kwota 15 000 złotych. Zapewne pochodziła ona ze zlikwidowanej lokaty terminowej w (...) SA, która została zlikwidowana w tej samej dacie (informacja k. 486). W dniu 17.03.2010 roku na rachunek (...) Bank (...) SA została przelana jeszcze kwota 58 000 złotych, a stan rachunku wyniósł ogółem 72 327,17 złotych. Następnie Uczestnik dokonał w dniu 26 kwietnia 2010 roku trzech wypłat po 15 000 złotych i w dniu 15 czerwca 2010 roku wypłacił 10 000 złotych. W późniejszym czasie (aż do 26.01.2011 r.) nie było na tym rachunku większych operacji. Jednocześnie nie da się połączyć 4 dużych wypłat na łączną kwotę 55 000 złotych z innymi udokumentowanymi operacjami. Wprawdzie w 2010 roku Uczestnik miał rachunek finansowy i papierów wartościowych w (...), ale nie wiadomo, kiedy ten rachunek został założony.

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, że poza udokumentowanymi środkami na rachunkach, lokatach i funduszach, Uczestnik dysponował jeszcze oszczędnościami w kwocie nie niższej niż 55 000 złotych i tę kwotę należy również zaliczyć do majątku wspólnego.

Składniki majątkowe, wymienione w pkt 1 ppkt d do l niewątpliwie istniały w dacie ustania wspólności majątkowej zainteresowanych. Ich istnienie oraz wartość zostały ustalone w oparciu o informacje uzyskane od banków, funduszy inwestycyjnych i innych instytucji finansowych. Jednak suma zgromadzonych w ten sposób oszczędności jest znacząco niższa niż wskazywała to w toku postępowania Wnioskodawczynie. Sąd uznał za nieudowodnione twierdzenia W. L. (1) co do wysokości oszczędności, które powinny podlegać podziałowi w ramach niniejszego postępowania. Argumentacja przedstawiona w pismach pełnomocnika W. O. (1) jest błędna. Polega na zsumowaniu różnych kwot, czy to wskazywanych na rachunkach i lokalach bankowych, czy też wartości papierów wartościowych lub jednostek w funduszach (...) występujących na przestrzeni prawie 10 lat (od 2002 roku do 2011 roku). Przy tym Wnioskodawczynie uwzględniła także środki finansowe wykazywane już po ustaniu wspólności ustawowej. Pominęła zupełnie, że na przestrzeni wskazanego wyżej okresu czasu Uczestnik obracał pieniędzmi, zakładając i likwidując rachunki i lokaty, kupując i sprzedając jednostki w (...) i papiery wartościowe. Niewątpliwie Uczestnik obracał pewną pulą pieniędzy w omawianym okresie czasu, ale nie można środków z 2002 roku dodawać do środków istniejących w 2011 roku. Wartość oszczędności ustalona na datę 26.01.2011 r. jest znaczna i – w ocenie Sądu – są to oszczędności, które w tej dacie istniały realnie. Jeżeli natomiast Wnioskodawczynie twierdziła, że poza nimi były jeszcze inne, to powinna to udowodnić, co w niniejszej sprawie nie nastąpiło. Wnioskodawczynie nie udowodniła również, że w czasie trwania wspólności majątkowej część oszczędności należących do majątku wspólnego Uczestnik roztrwonił lub spożytkował w sposób nieuprawniony. Uczestnik w swoich zeznaniach potwierdził wprawdzie, że korzystał ze zgromadzonych oszczędności, wydając je na bieżące utrzymanie, w tym na utrzymanie wspólnej nieruchomości. Wnioskodawczynie nie twierdziła natomiast, że w okresie faktycznej separacji ponosiła koszty utrzymania nieruchomości.

Do majątku wspólnego zainteresowanych niewątpliwie należały papiery wartościowe zgromadzone na rachunku finansowym i papierów wartościowych w (...) Banku (...) SA. Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie wartości tego rachunku w dacie ustania wspólności majątkowej zainteresowanych. Nie był jednak wystarczający do precyzyjnego ustalenia ile i jakie papiery były na rachunku Uczestnika w dacie 26.11.2011 r. Z informacji udzielonej w piśmie z 2.09.2013 r. (k. 921) (...) wskazał jedynie ogólną wartość rachunku, a w kolejnym piśmie z 23.11.2011 r. (k. 192-193) wskazał dokładne dane dotyczące rachunku, ale na datę późniejszą niż ustanie wspólności majątkowej Uczestników. Z uwagi na zniszczenie dokumentów, informacji z 2.09.2013 r. nie można uszczegółowić (pismo k. 1549).

Do wspólnego majątku Uczestników nie należał komputer z monitorem. Zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do wniosku, że był to sprzęt zakupiony do wyłącznego użytku córki zainteresowanych, częściowo refundowany z funduszy PFRON. Wydatek na zakup tej rzeczy z majątku wspólnego (w części, w jakiej nie został sfinansowany ze środków Funduszu) stanowił realizację obowiązku alimentacyjnego Uczestników, a sama rzecz nie weszła w skład tego majątku. Uczestnik na rozprawie w dniu 18 marca 2019 roku cofnął wniosek w zakresie podziału tego składnika, co Sąd potraktował jako przyznanie okoliczności, że nie stanowił on składnika majątku wspólnego.

Składnikiem majątku wspólnego zainteresowanych nie były jednostki uczestnictwa A. M. Spółek. R. L. nabył je już po ustaniu wspólności ustawowej z Wnioskodawczynią. Nawet jeżeli do ich nabycia wykorzystał środki finansowe pochodzące z majątku wspólnego, to nabycie ww jednostek nie mogło nastąpić do wspólności majątkowej, która w dacie nabywania jednostek już nie istniała, bo ustała przed ich nabyciem.

Sąd nie zaliczył do majątku wspólnego uczestników wyrobów ze złota. Z zeznań obojga zainteresowanych wynika, że takie rzeczy kupowali i były w ich posiadaniu. Zostały nabyte z zamiarem ich dalszej odsprzedaży, ale z upływem czasu ten zamiar uległ zmianie. Stały się rzeczami osobistego użytku Wnioskodawczynie lub córki (po ich przerobieniu). Mając więc na uwadze, że rzeczy przeznaczone do osobistego użytku nie stanowią składników majątku wspólnego, Sąd nie uwzględnił ich ustalając skład majątku wspólnego zainteresowanych.

Sąd uznał również, że nie podlegają podziałowi pościel i ręczniki. Z zeznań Wnioskodawczynie wynika, że wyprowadzając się ze wspólnego domu zabrała niektóre z tych rzeczy, pozostawiając inne. Uczestnik temu nie zaprzeczył, twierdził jedynie, że Wnioskodawczynie zabrała większą ich ilość niż mu pozostawiła. Mimo swoich twierdzeń, Uczestnik nie udowodnił ile tego rodzaju rzeczy mieli zainteresowani, ani ile z tych rzeczy zatrzymał każdy z nich; ani nie podał dokładnie, ile sam ma w swoim posiadaniu, a ile wzięła Wnioskodawczynie. Z zeznań R. L. można wywnioskować, że sam nie wiedział, ile mieli pościeli i ręczników („... no ja tak strzelam ale gdzieś około 10 tych poszew czy czegoś tam...”). W oparciu o takie dowody Sąd nie miał możliwości poczynić ustaleń co do składu majątku w tym zakresie, ani co do posiadania tych rzeczy przez zainteresowanych po ustaniu wspólności majątkowej. Podobnie rzecz się ma z „urządzeniami AGD”. Uczestnik nie sprecyzował, o jakie rzeczy chodzi, a nie ma jakiegoś stałego zestawu drobnych urządzeń AGD, który można przypisać do każdego gospodarstwa domowego. Ustalenie, co oznacza takie określenie, a tym bardziej wycena tych składników jest niemożliwa. Poza tym Uczestnik zmienił w tym zakresie swoje stanowisko, oświadczając, że nie podtrzymuje woli podziału tego składnika. Natomiast Wnioskodawczynie nigdy nie przyznała, że zabrała ze wspólnego domu rzeczy, które można by opisać w powyższy sposób.

Wartości składników majątkowych w postaci ruchomości i nieruchomości zostały ustalone w oparciu o opinie biegłych oraz zgodne stanowiska zainteresowanych. Mianowicie, ani w doniesieniu do nieruchomości, ani w odniesieniu do ruchomości Uczestnicy nie wnosili o ponowne oszacowanie tych składników z uwagi na upływ czasu. Sąd uznał zatem, że ich wartość, ustalona w odwołaniu do opinii biegłych, jest pomiędzy zainteresowanymi zgodna. Przedmiotem oszacowania przez biegłego nie była witryna pokojowa, którą w swoim posiadaniu ma Wnioskodawczynie. Jednak jej wartość nie była sporna. Wnioskodawczynie wskazała jej wartość na 2000 złotych, a Uczestnik tej wartości nie zakwestionował.

Ustalając skład i wartość majątku wspólnego zainteresowanych, Sąd nie uwzględnił stanowiska Uczestnika zmierzającego do ustalenia i uwzględnienia przy rozliczeniach z Wnioskodawczynią ewentualnie wykonanych prac,

polegających na rozbudowie domu na nieruchomości przy ul. (...). Prace wykonane do czasu ustania wspólności ustawowej finansowane były z majątku wspólnego, ponieważ Uczestnik nie udowodnił, że poniósł w tym zakresie nakłady ze swojego majątku osobistego (o czym była już mowa we wcześniejszej części uzasadnienia). Natomiast wartość prac dokonanych po ustaniu wspólności ustawowej i ewentualne zwiększenie w związku z tym wartości nieruchomości, nie wpływa na rozliczenia pomiędzy zainteresowanymi. Wartość nieruchomości została ustalona przy uwzględnieniu jej stanu z daty ustania wspólności, a nieruchomość została przyznana na wyłączną własność Uczestnika, więc to on zatrzymuje nakłady.

W tym miejscu omówienia wymaga wniosek R. L. o ustalenie nierównych udziałów zainteresowanych w ich majątku wspólnym.

W myśl art. 43 § 1 – 3 kro oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Jednakże z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym.

Ustalenie nierównych udziałów jest dopuszczalne w razie łącznego wystąpienia dwóch przesłanek, a mianowicie: przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego w różnym stopniu oraz istnienia ważnych powodów, które uzasadniają ustalenie nierównych udziałów (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z 2.10.1997 r., II CKN 348/97, Legalis). Małżonek nie może przy tym żądać na podstawie art. 43 § 2 kro ustalenia nierównych udziałów w niektórych składnikach majątku wspólnego (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z 27.6.2003 r., IV CKN 278/01, OSN 2004, Nr 9, poz. 146).

Wzajemną relację tych przesłanek określił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24.4.2013 r. (IV CSK 553/12, OSNC-ZD 2014, Nr B, poz. 24), wskazując, że art. 43 § 2 kro formułuje dwie przesłanki ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym, które muszą wystąpić łącznie i które pozostają do siebie w takim wzajemnym stosunku, że żadne "ważne powody" nie stanowią podstawy takiego orzeczenia, jeżeli stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego jest równy, a jednocześnie – nawet różny stopień przyczynienia się małżonków do powstania tego majątku nie stanowi podstawy ustalenia nierównych udziałów, jeżeli nie przemawiają za tym "ważne powody". Innymi słowy, wyróżnienie przez ustawodawcę tych dwu przesłanek sprawia, że sam nierówny stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego nie może być uznany za ważny powód w rozumieniu komentowanego przepisu. Z kolei w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 6.4.2005 r., (III CK 469/04, Legalis) wskazano, że znaczna różnica wysokości zarobków małżonków nie może być jedyną podstawą do przyjęcia, że wystąpiły ważne powody w rozumieniu art. 43 § 2 kro. Wykazanie, że występują ważne powody oraz stwierdzenie, w jakim stopniu każde z małżonków przyczyniło się do powstania majątku wspólnego, możliwe jest w odniesieniu do okoliczności konkretnego stanu faktycznego. (Komentarz do art. 43 kro (red. Pietrzykowski 2018, wyd. 5/K. Pietrzykowski, Legalis)

Przez przyczynienie się do powstania majątku wspólnego zarówno w literaturze przedmiotu, jak i w orzecznictwie na ogół rozumie się całokształt starań każdego z małżonków o założoną przez nich rodzinę i zaspokojenie jej potrzeb, a więc nie tylko wysokość zarobków, czy innych dochodów osiągniętych przez każde z nich, lecz także i to, jaki użytek czynią oni z tych dochodów, czy gospodarują nimi należycie i nie trwonią ich lekkomyślnie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia: 3.12.1968 r., sygn. akt III CRN 100/68, OSNCP rok 1969, poz. 205; 30.11.1972 r., sygn. akt III CRN 235/72, OSNCP rok 1973, poz. 174; 26.11.1973 r., sygn. akt III CRN 227/73, OSNCP rok 1974, poz. 189, J. S. Piątowski, Udziały małżonków, s. 291). Błędne jest zatem zapatrywanie sprowadzające ocenę „stopnia”, w którym każdy z uczestników postępowania przyczynił się do powstania majątku wspólnego, do faktycznej nierówności dochodów z pracy (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6.04.2005 r., III CK 469/04, Legalis, post. SN z dnia 23.09.1997 r. I CKN 530/97, Legalis). Poza tym o stopniu przyczynienia się każdego z małżonków świadczą nie tylko osiągnięcia czysto ekonomiczne, lecz także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym (art. 47 § 2 kro). Tak więc w sytuacji, często występującej w należycie funkcjonującej rodzinie, gdy jeden z małżonków oddawał się pracy zarobkowej i staraniom o powstanie lub powiększenie majątku

wspólnego, drugi zaś poświęcał swój czas wychowaniu dzieci i prowadzeniu wspólnego gospodarstwa domowego, odciążając w ten sposób współmałżonka i ułatwiając mu osiągnięcie dochodów, najczęściej uzasadnione okaże się przekonanie, iż małżonkowie w równej mierze przyczynili się do powstania majątku wspólnego i że już z tego względu nie wchodzi w rachubę możliwość ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. W postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 24.4.2013 r. (IV CSK 553/12, OSNC-ZD 2014, Nr B, poz. 24) wyrażono zapatrywanie, że pojęcie "przyczynienia się do powstania majątku" w rozumieniu art. 43 § 2 kro obejmuje także powiększenie majątku przez jednego z małżonków w wyniku zdarzenia losowego, które nie nastąpiłoby bez podjęcia przezeń określonego działania. Do oceny stopnia przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego nie mają przesądzającego znaczenia wyliczenia czysto rachunkowe. Ocena ta najczęściej może mieć charakter jedynie przybliżony, a w konsekwencji różny stopień przyczynienia się każdego z małżonków może uzasadnić ustalenie nierównych udziałów wtedy, gdy różnica jest istotna i wyraźnie uchwytna (J. S. Piątowski *Udziały małżonków*, s. 292, (Komentarz do art. 43 kro red. Pietrzykowski 2018, wyd. 5/K. Pietrzykowski, Legalis).

Drugą konieczną przesłanką dopuszczalności ustalenia nierównych udziałów proporcjonalnie do stopnia przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego jest wykazanie, że za takim rozstrzygnięciem przemawiają ważne powody. W postanowieniu z dnia 21.11.2002 r. (III CKN 1018/00, Legalis) Sąd Najwyższy zdefiniował ważne powody na gruncie komentowanego unormowania jako okoliczności, które oceniane z punktu widzenia zasad współżycia społecznego sprzeciwiają się przyznaniu jednemu z małżonków korzyści z tej części majątku wspólnego, do której powstania ten małżonek nie przyczynił się (podobnie Sąd Najwyższy w postanowieniu z 22.9.1997 r., II CKN 306/97, Legalis). Również w przywołanym wyżej postanowieniu z dnia 24.4.2013 r. (IV CSK 553/12, OSNC-ZD 2014, Nr B, poz. 24) Sąd Najwyższy wskazał, że ocena ważnych powodów ma nie tylko aspekt majątkowy, ale również etyczny, co wyraża się w postulacie dokonywania ich oceny przy uwzględnieniu zasad współżycia społecznego. W postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 26.11.1973 r. (III CRN 227/73, OSNCP 1974, Nr 11, poz. 189) została sformułowana teza, zgodnie z którą art. 43 § 2 kro może mieć zastosowanie nie w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz tylko w tych wypadkach, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczynia się do powstania dorobku stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych. Poglądowi temu w pełni odpowiada stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z 17.5.2002 r. (I CKN 643/00, Legalis), zgodnie z którym jeżeli przez cały czas trwania małżeństwa małżonek pracował zarobkowo, nie trwonił majątku ani nie postępował z nim lekkomyślnie, to nawet jeżeli środki pochodzące z osiągniętych przez jego żonę zarobków za granicą, które wniosła do majątku wspólnego, były znacznie wyższe niż wniesione przez wnioskodawcę, nie uzasadnia to ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym.

Ważnym powodem – w świetle zasad współżycia społecznego – może być także długotrwała separacja małżonków, zwłaszcza separacja za obopólnym ich porozumieniem, podczas której każdy z nich gospodarował samodzielnie i dorabiał się niejako "na własny rachunek" (L. Stecki, *Ustanie ustawowej wspólności małżeńskiej majątkowej*, s. 111). Z reguły uzasadnione jest ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym w wypadku zawinionego przyczynienia się małżonka do powstania tego majątku w mniejszym stopniu, niżby to wynikało z jego możliwości. Nie ma jednak znaczenia przesądzającego to, czy z winy małżonka, przeciwko któremu jest skierowane żądanie ustalenia nierównych udziałów, nastąpiło orzeczenie rozwodu albo separacji. Zdarzyć się bowiem może, że małżonek winny rozkładu pożycia przyczynił się do powstania majątku wspólnego w znacznie większym stopniu niż małżonek niewinny. Jednoznacznie w kwestii oceny winy rozkładu pożycia małżeńskiego w aspekcie ustalenia nierównych udziałów wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7.6.2000 r. (III CKN 455/00, Legalis), stwierdzając, że nie przesądza ona o istnieniu ważnych powodów w rozumieniu art. 43 § 2 kro. Przy ocenie przesłanek ustalenia nierównych udziałów, znaczenie ma zatem wina odnoszona do nieprzyczyniania się lub przyczyniania się w mniejszym stopniu niż to wynika z możliwości małżonka do powstania majątku wspólnego (por. E. Skowrońska-Bocian, w: Wierciński, *Komentarz KRO*, s. 402).

Przenosząc powyższe rozważania, na grunt rozpoznawanej sprawy, stwierdzić należy, że w jej realiach nie sposób dopatrzeć się okoliczności uzasadniających ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym uczestników. Nie

jest argumentem przemawiającym za ustaleniem nierównych udziałów byłych małż. Lesiak w ich majątku wspólnym różna wysokość osiąganych przez nich dochodów z wynagrodzenia za pracę i prowadzonej działalności gospodarczej. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań podatkowych z lat 1999 do 2008 roku pozwala na wniosek, że początkowo rzeczywiście dochody uzyskiwane przez Uczestnika były znacznie wyższe niż dochody Wnioskodawczynie. Jednak w miarę upływu czasu (od około 2003 roku) różnice w ich dochodach najpierw malały, a następnie to Wnioskodawczynie uzyskiwała wyższe dochody od męża. Co istotne, Wnioskodawczynie w okresie trwania wspólności ustawowej cały czas pracowała zawodowo, a ponadto w większym stopniu zajmowała się domem i wychowaniem dziecka. Nie ma więc podstaw do uznania, że to Uczestnik w większym stopniu przyczynił się do powstania majątku wspólnego. Nawet jeżeli okresowo uzyskiwał wyższe dochody od żony, to: po pierwsze nie było to powodowane jakimś zaniedbaniem obowiązków przez Wnioskodawczynię, a po wtóre, Uczestnik jedynie w pewnym okresie czasu uzyskiwał wyższe dochody niż Wnioskodawczynie. W tych okolicznościach żadna przesłanka z art. 43 § 2 kro nie została spełniona.

Nie jest argumentem przemawiającym za ustaleniem nierównych udziałów w majątku wspólnym dokonanie darowizny nieruchomości w W. przez rodziców Uczestnika obojgu małżonkom do ich majątku wspólnego. Istotą darowizny na rzecz obojga małżonków, do ich majątku wspólnego jest powiększenie tej właśnie masy majątkowej. Okoliczność, że rodzice Uczestnika pierwotnie zamierzali darować nieruchomość jedynie synowi jest bez znaczenia. Czynność prawna wywołała bowiem skutki według swojej treści, wyrażonej w akcie notarialnym, a nie takie, jakie zamierzali (a jakich ostatecznie nie zrealizowali) wywołać rodzice Uczestnika. Twierdzenia i wywoły pełnomocnika Uczestnika co do tego, że darowizna została dokonana do majątku osobistego Uczestnika są bezzasadne, nie znajdują oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym. Istotna jest treść umowy, zawarta w akcie notarialnym. Wynika z niego, że darowiznę uczyniono obojgu zainteresowanym i powiększyła ona ich majątek wspólny. Twierdząc, że jest inaczej, Uczestnik zmierzał do przeprowadzenia dowodu ponad osnowę dokumentu, wbrew zakazowi z art. 247 k.p.c. Pamiętać bowiem należy, że nie tylko art. 890 § 1 k.c. wymaga formy aktu notarialnego dla oświadczenia darczyńcy, ale ze względu na jej przedmiot (nieruchomość), wymaganie takie wynika z art. 890 § 2 k.c. w zw. z art. 158 k.c. W sprawie nie zostało dowiedzione, że darczyńcy uchylili się od skutków swojego oświadczenia, albo ważność umowy została podważona w jakikolwiek inny sposób. Dlatego nieruchomość w W. stanowi składnik majątku wspólnego, a skoro została nabyta przez oboje małżonków w drodze darowizny, to nie ma powodu, by jednego z nich uznać za tego, kto w większym stopniu przyczynił się do powstania majątku wspólnego.

Uczestnik w niniejszej sprawie powoływał się na okoliczność uzyskiwania od swoich rodziców darowizn gotówkowych, ale była już o tym mowa, że te twierdzenia i zeznania uczestnika są niewiarygodne.

Natomiast Sąd, zgodnie z wnioskiem R. L., uwzględnił jego żądanie rozliczenia nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny, polegającego na wydatkowaniu środków finansowych na rozbudowę domu mieszkalnego na nieruchomości opisanej w punkcie 1a postanowienia, w kwocie 49 408,80 złotych.

W postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej pomiędzy małżonkami sąd rozstrzyga także o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku odrębnego lub odwrotnie podlegają zwrotowi (art. 567 § 1 k.p.c.).

Stosownie do przepisu art. 45 § 1 kro, każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny za wyjątkiem wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności.

O zwrocie wydatków i nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty któregoś z małżonków sąd orzeka z urzędu i ustala wartość tych nakładów bez względu na inicjatywę dowodową uczestników postępowania (tak Sąd Najwyższy w uchwale z 21 lutego 2008 r. III CZP 148/07). Tak w doktrynie jak i w orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że sąd orzeka o zwrocie wydatków i nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny tylko na

wniosek małżonka uprawnionego do żądania zwrotu poczynionych wydatków i nakładów (art. 45 § 1 kro). Żądanie to powinno być zgłoszone w formie pisemnego wniosku zawierającego zarówno określenie wysokości żądanej kwoty, jak i przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a zgłaszający takie żądanie obowiązany jest je udowodnić zgodnie z ogólnymi regułami obowiązującymi w postępowaniu cywilnym (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.).

W realiach niniejszej sprawy Uczestnik zgłosił do rozliczenia nakład, o którym mowa powyżej i udowodnił jego poniesienie.

Niewątpliwie ojciec R. L. scedował na niego wkład mieszkaniowy związany z lokatorskim prawem do lokalu mieszkalnego nr (...), położonym w Ł. przy ul. (...). Już w trakcie trwania wspólności majątkowej zainteresowani to prawo przekształcili w spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Musieli w związku z tym uzupełnić wkład budowlany do 100% wartości lokalu, ale na poczet tego wkładu został zaliczony wkład mieszkaniowy stanowiący 72,66 % pierwotnego kosztu budowy. Uczestnicy sprzedali spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu za kwotę 68 000 złotych, którą wykorzystali do rozbudowy domu przy ul. (...). Z uzyskanej ceny 72,66 % stanowił nakład Uczestnika, co odpowiadało kwocie 49 408,80 zł, obliczonej w piśmie przygotowawczym z dnia 26.08.2014 r. (k. 1033-1035).

Dokonując podziału majątku wspólnego, Sąd uwzględnił zgodne stanowiska zainteresowanych i obie nieruchomości przyznał na wyłączną własność Uczestnika postępowania. Uczestnik chciał przejąć obie nieruchomości, a Wnioskodawczyni nie chciała żadnej z nich. W tym zakresie nie było sporu.

Stanowiska zainteresowanych nie były zgodne w odniesieniu do podziału ruchomości, ponieważ Uczestnik wnosił o przyznanie większości ruchomości Wnioskodawczyni, a ona nie wyrażała zgody na przejęcie tych ruchomości, które do tej pory były w posiadaniu R. L..

Nikt z zainteresowanych nie chciał przejąć samochodu osobowego marki S. (...), a wartość samochodu jest znaczna (28 500 złotych). W judykaturze ugruntowane jest stanowisko, stosownie do którego w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej sąd nie może przyznać uczestnikowi postępowania prawa majątkowego bez jego zgody i zasądzić od niego na rzecz innego uczestnika spłaty lub dopłaty. Jeżeli nikt z zainteresowanych nie wyraża zgody na przyznanie mu określonej rzeczy, sąd zarządza jej podział cywilny (por. postanowienia Sąd Najwyższego: z dnia 7.08.2014 r., II CSK 516/13 i z dnia 16.09.2016 r., IV CSK 763/15, opublikowane w systemie Legalis). Biorąc pod uwagę stanowiska zajęte przez Wnioskodawczynię i Uczestnika postępowania w toku postępowania, Sąd na podstawie art. 45 § 2 kro w zw. z art. 1035 k.c. i art. 214 § 3 k.c. zarządził sprzedaż udziału we współwłasności nieruchomości stosownie do przepisów Kodeksu postępowania cywilnego (art. 1066–1071 k.p.c.).

Ruchomości, które stanowiły umeblowanie i wyposażenie domu Sąd podzielił jednak pomiędzy zainteresowanych zgodnie z aktualnym stanem posiadania. Wartość tych ruchomości, w porównaniu do pozostałych składników podlegających podziałowi nie była znaczna. Każdy z zainteresowanych przez okres kilku lat, które upłynęły od ich rozvodu, korzystał z tych ruchomości i za niecelowe Sąd uznał przyznawanie Wnioskodawczyni ruchomości, z których korzystał do tej pory Uczestnik, a których ona nie chciała. Zarządzanie sprzedaży tych rzeczy także jest niecelowe, ponieważ są to rzeczy niewielkiej wartości, użytkowane przez długi czas i zarządzanie ich sprzedażą mogłoby się okazać iluzorycznym sposobem podziału. Dodatkowo wartość ruchomości, które w swoim posiadaniu ma każdy z zainteresowanych jest bardzo zbliżona (wartość ruchomości w posiadaniu Uczestnika – 3970 zł, wartość ruchomości w posiadaniu Wnioskodawczyni – 3032 zł). Podział fizyczny tych nie wpływa w istotny sposób (z uwagi na zbliżoną wartość składników ruchomych przyznanych każdemu z byłych małżonków) na rozliczenia pomiędzy zainteresowanymi z tytułu podziału ich majątku wspólnego.

Przy podziale składników w postaci oszczędności, czy to gotówkowych, zgromadzonych na rachunkach bankowych i lokalach czy w instrumentach finansowych, Sąd brał pod uwagę stan ich posiadania. Poza jednym rachunkiem, do którego dostęp miała Wnioskodawczyni, wszystkie inne oszczędności pozostały w posiadaniu i dyspozycji Uczestnika. Od daty ustania wspólności ustawowej to Uczestnik nimi dysponował, obracał i podejmował decyzje finansowe bez

ich uzgodnienia z Wnioskodawczynią. Te okoliczności przemawiają za przyznaniem tych składników majątkowych R. L. z odpowiednią dopłatą na rzecz W. O. (1).

Wartość majątku wspólnego Uczestników, podlegającego podziałowi wynosi 769 940,99 złotych. Od tej wartości należy odliczyć wartość nakładu z majątku osobistego Uczestnika postępowania, tj. kwotę 49 408,80 złotych oraz wartość samochodu, który ma zostać sprzedany w drodze licytacji, a każdy z zainteresowanych ma otrzymać połowę uzyskanej ceny. Wartość majątku po odliczeniu dwóch powyższych wartości wynosi więc 692 032,19 złotych i z tej wartości każdy z byłych małżonków powinien otrzymać połowę, czyli równowartość 346 016,09 złotych. W wyniku dokonanego podziału majątku wspólnego Wnioskodawczyni otrzymuje składniki majątkowe o łącznej wartości 7444,07 zł, zatem należna Wnioskodawczyni dopłata wynosi 338 572,02 złotych.

Stosownie do art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 212 § 3 k.c. Sąd rozłożył na raty dopłatę zasądzoną na rzecz Wnioskodawczyni. Zgodnie z przytoczonymi wyżej przepisami, obowiązkiem sądu, który zasądza dopłatę, jest oznaczenie terminu i sposobu jej uiszczenia oraz wysokości i terminu uiszczenia odsetek. Możliwe jest również rozłożenie jej na raty oraz odroczenie terminu zapłaty. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, oznaczenie sposobu i terminu uiszczenia spłat (dopłat) powinno być dokonane przez sąd z urzędu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2004 r., IV CK 324/03, Legalis nr 73103). Rozłożenie na raty dopłaty powodowane jest przede wszystkim jej wysokością. Biorąc pod uwagę, że sięga ona 330 0000 złotych, to zapewnienie sobie przez Uczestnika dostępu do gotówki w takiej wysokości wymaga podjęcia stosownych czynności, a co za tym idzie – czasu. Jednocześnie Sąd nie uwzględnił wniosku R. L. o rozłożenie dopłaty na raty płatne w maksymalnym 10 – letnim okresie czasu. Należy mieć na uwadze, że postępowanie w niniejszej sprawie toczy się od 2011 roku. R. L. przejął większość majątku wspólnego, korzystał z niego, obracał aktywami nie pytając o zgodę Wnioskodawczyni, ani nie dążył do podziału majątku wspólnego. Jednocześnie był świadomy rodzaju i wysokości roszczenia kierowanego do niego przez Wnioskodawczynię. Nawet jeżeli uważa je za bezzasadne, to powinien brać pod uwagę możliwość rozstrzygnięcia sprawy w sposób dla niego niekorzystny i zabezpieczyć środki finansowe na poczet ewentualnego rozliczenia z Wnioskodawczynią. Tymczasem Uczestnik – co potwierdzają jego zeznania – nad taką ewentualnością się nie zastanawiał i nie brał jej pod uwagę, podejmując decyzje majątkowe i finansowe przez ostatnich kilka lat. Zatem nie ma powodu, by premiovac taką postawę i rozkładać dopłatę na większą ilość rat o niższej wysokości. Jeszcze raz trzeba podkreślić, że to Uczestnik przejął oszczędności, zatem ma możliwość sprostać obowiązkowi wynikającemu z pkt 5 postanowienia.

Przepis art. 212 § 3 k.c. pozwala korygować obciążenie uczestnika zobowiązanego do spłat oraz realną ich wysokość przy pomocy odsetek, które mogą mieć charakter odsetek kapitałowych (na wypadek odroczenia terminu uiszczenia spłaty lub rozłożenia jej na raty) lub przy pomocy odsetek ustawowych, co do których roszczenie powstanie w przyszłości - w razie opóźnienia zobowiązanego w spełnieniu świadczenia pieniężnego. Dopłata należna Wnioskodawczyni została zasądzona przy uwzględnieniu aktualnie występujących cen, dlatego zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie poszczególnych rat, Sąd uznał za wystarczające.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 520 § 1 k.p.c., stosownie do której każdy z uczestników postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie. W niniejszej sprawie zarówno Wnioskodawczyni, jak i Uczestnik są zainteresowani w równym stopniu wynikiem postępowania. Powinni więc ponieść jego koszty po połowie. Na tej podstawie zasądził od Uczestnika na rzecz Wnioskodawczyni kwotę 500 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (połowy uiszczonej opłaty od wniosku).

Stosownie do przepisu art. 83 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, jeżeli przepisy przewidują obowiązek działania i dokonywania czynności połączonej z wydatkami z urzędu, sąd zarządzi dokonanie tej czynności, a kwotę potrzebną na ich pokrycie wykląda tymczasowo Skarb Państwa. W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując przepisy art. 113 tej ustawy, który pozwala m.in. na obciążenie kosztami strony, której czynność spowodowała ich powstanie. W realiach niniejszej sprawy koszty opinii biegłych oraz koszty uzyskania informacji z banków i instytucji finansowych wyniosły ogółem 12 362,51 złotych. Każdy z zainteresowanych powinien ponieść połowę tych kosztów, tj. po 6181,25 zł. W toku

postępowania Wnioskodawczyni wpłaciła zaliczki na koszty opinii w wysokości 2800 złotych, które Sąd wykorzystał przyznając biegłym wynagrodzenia. Dlatego na podstawie art. 83 w zw. z art. 113 ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dz. U. z 2019 r., poz. 785 t.j.) i art. 520 § 1 k.p.c. nakazał pobranie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi - Widzewa w Łodzi od Wnioskodawczyni kwotę 3844,43 złotych na pokrycie kosztów postępowania tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa. Na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd odstąpił od pobrania kosztów od Uczestnika. Miał na uwadze, że R. L. w toku postępowania wpłacił tytułem zaliczek kwotę 3753,85 złotych, a ponadto korzystał z częściowego zwolnienia od kosztów sądowych i jest osobą obciążoną obowiązkiem dopłaty na rzecz Wnioskodawczyni.